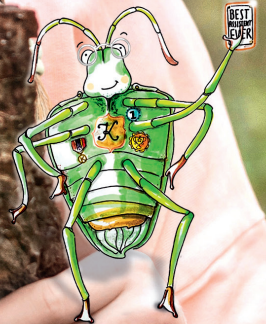

Annelies Vanoppen

Lulu Keverdokter

HET GEHEIM
IN DE
HOLLE BOOM

‘Joris, de handschoenen. Er is daarbuiten iemand die hulp nodig heeft!’

Joris springt op en volgt Lulu naar buiten.

Dommel rent kwispelend achter hen aan, om dan door de kakelende kippen afgeleid te worden.

‘Geef me één van de handschoenen. Er moet hier ergens een gewond dier tussen de brandnetels liggen.’

‘Wat voor dier? Een vogel? Een rat?’ vraagt hij.

‘Een kever. Of misschien nog kleiner,’ antwoordt ze hem terwijl ze de brandnetels opzijduwt.

Het is Joris die iets vindt.

‘Hier! Een slak. Het huis is stuk.’ Hij raapt het diertje op.

Lulu rent door de brandnetels naar hem toe. De bladeren prikken door haar spijkerbroek.

De slak op Joris’ hand probeert haar slijmerige lijfje te verstoppen in de resten van haar huis. ‘Ik ben dakloos!’ huilt ze. ‘Mijn huis, mijn kleine huisje. Een ruïne.’

Lulu probeert haar te troosten: ‘Joris en ik zoeken wel een nieuw huis voor je.’

Joris knikt wild. Hij kan de slak niet horen praten, maar hij kan zich voorstellen wat ze zegt. Ook al vindt hij dit gedoe met pratende kevers nog steeds iets voor meisjes.

‘Nee...’ jammert de slak, nog luider dan voorheen. ‘Slakken kunnen niet verhuizen. Mijn huis zit vast aan mijn lijf. Het is net als jouw huid.’ Het **slakkenhuis** heeft een groot gat en bij elke beweging brokkelen er nieuwe stukken af, die dan in Joris’ hand vallen.

‘Slakken kunnen niet verhuizen,’ fluistert Lulu Joris toe.

‘Ze kan naaktslak worden. In haar blootje rondlopen.’ Hij grinnikt om zijn eigen grapje.

‘Joris!’ Lulu kijkt hem boos aan. ‘Dit is niet grappig!’ Ze neemt de slak van zijn hand. ‘We kunnen mevrouw Kraai vragen wat zij ervan denkt.’

‘Of mijn opa. Die is veel slimmer dan mevrouw Kraai,’ antwoordt Joris.

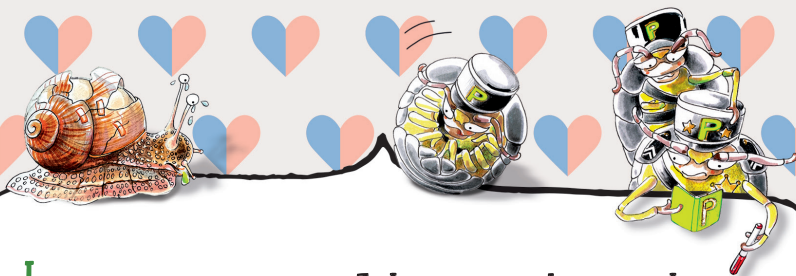
Hè bah, denkt Lulu bij zichzelf, waarom moet hij nou weer vervelend doen?!

De slak zit bij het ontbijt op een bordje sla. Met grote happen bijt ze zich gulzig door het blad heen.

‘Slakken kunnen sneller eten dan lopen,’ grapt Joris, maar niemand lacht mee.

Ze kijken allemaal bezorgd naar het beestje met haar kapotte huis. Freek draait aan de punten van zijn snor. Karel zijn lip hangt scheef van het nadenken, Camille en Marcel staren de slak medelijdend aan.

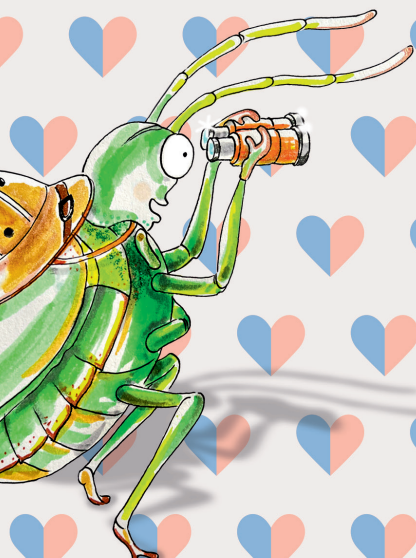
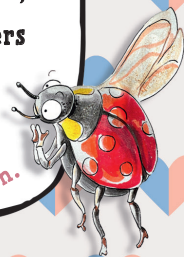
Lulu is een meisje van negen. Ze hoort wat anderen niet horen – het gefluister van insecten. Ze begrijpt wat kevers mompelen, wat vlinders zingen en wat een mug bedoelt als ze zegt dat ze dringend “moet”.

Maar deze lente blijft het stil. Verontrustend stil.

De vlinders komen niet meer opdagen, de slakken zijn op de vlucht, en zelfs de pissebedden zijn bang. Er is iets mis met de natuur. Samen met haar vergeetachtige buurvrouw en een jongen die liever muggen mept dan vriendschap sluit, gaat ze op onderzoek. Het spoor leidt naar het Zwarte Woud. Een **geheim** dat wacht in een holle boom.

Gelukkig is er **mug**. Vervelende, kleine mug. Want ook als je niet kunt stilzitten, kun je een held zijn. Een boek vol verrassingen, vriendschap, moed en een mug. Perfect voor jonge avonturiers van 7 tot 9 jaar.

Met illustraties van Christina Durv en foto's van Anja Rullmann.

9 789465 263601